

ת"פ 37953/02 - מדינת ישראל נגד גיא משה קנפו

בית משפט השלום בקריה גת
ת"פ 16-02-37953 מדינת ישראל נ' קנפו
ת"פ 15-10-31203 מדינת ישראל נ' קנפו

בפני	כבוד השופטת נועה חקלאי
	מדינת ישראל
המאשימה	על ידי ב"כ קטיה הכהן
	נגד
	גיא משה קנפו
הנאשם	ע"י ב"כ עוז פרטוק

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני כתבי אישום כדלקמן:

א. **בתיק 37953-02-16** הורשע בעבירה של חבלה בمزיד ברכב, בניגוד לסעיף 413ה לחוק העונשין, התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתוב האישום המתוקן ביום 3.10.2015 בכביש בינעירוני בסמוך ליישוב אבן שמואל, על רקע מחלוקת בשל השימוש בדרכו, פגע הנאשם במזיד ברכבו של המתלוון בכך שבר את החלון האחורי ברכב באמצעות מקל שהחזיק בידו והיכה בפח שבצד הרכב באמצעות לום. הנאשם גרם נזק לרכב בשווי מוערך של כ- 6,500 ₪.

ב. **בתיק 31203-10-15** הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית בניגוד לסעיף 7(א)+(ג) סיפה לפקודת הסמים המסוכנים, התשל"ג 1973.

על פי עובדות כתוב האישום ביום 19.4.15, בסמוך למבוא בנימין בקרית גת החזיק הנאשם בסם מסוכן מסווג חשיש במשקל כולל של 0.7212 ג' והוא לצריכתו העצמית ולא יותר כדי.

הסדר טיעון

2. ביום 26.2.2017 הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב האישום המתוקנים, יורשע, יופנה

עמוד 1

לשירות המבחן לקבלת תסקירות. עמדת המאשימה היא למסר בעבודות שירות ולהרשעה. המאשימה אינה מחויבת להמלצות הتسקירות ותשකול עמדתה לאחר קבלת הتسקירות. עמדת ההגנה להימנע מהרשעת הנאשם.

تسקيري שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 22.8.17 סקר השירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 20, בוגר 11 שנות לימוד, חייל בשירות סדיר הנמצא בסטטוס עריך מהצבא. שירות המבחן שוחח עם מפקדו של הנאשם. הנאשם הודה בביצוע העבירות, בהתייחס לעבירה של החבלה במאז ברכב הנאשם לקח אחריות באופן חלקי והlion על התנהגות המתלוון. הנאשර 3 בדיקות לאיתור שרידי סם כאשר בשתיים מתוכן נמצאו שרידי סם, זאת אף שהכחיש שימוש בשם. שירות המבחן התרשם כי לנאים קשיים רגשיים וככלכליים, נתיחה להתרפזיות ולפריצת גבולות. שירות המבחן המליץ על מנת לשלב הנאשם בהליך טיפול.
4. בתסקיר מיום 3.12.2017 ציין שירות המבחן כי הנאשם שוחרר מעצרו הצבאי. חזר לשרת בצבא ספר, בנוסף עובד אחורי הצהרים מספר שעות בספר. הנאשם מסר בדיקות שתן נוספת בחלוקת נמצאו שרידי סם, הנאשם המשיך להכחיש שימוש במסים. הנאשם סירב להשתלב בהליך טיפול קבוצתי שהוצע לו, בשל אילוצי עבודה. שירות המבחן המליץ על דחית הדיוון, על מנת לאות מסגרת טיפולית בה ניתן יהיה לשלב הנאשם.
5. בתסקיר מיום 7.2.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם הביע כעס על דחית הדיוון ועל התמසכות ההליכים, סירב למסור בדיקות לאיתור שרידי סם ולעומוד בקשר עם שירות המבחן. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצת בעניינו.
6. בתסקיר מיום 12.4.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם מסר 2 בדיקות אשר נמצאו נקיות משידי סם, והביע נכונות להשתלב בהליך טיפול. לפיכך ועל מנת לבחון שילובו המליץ שירות המבחן על דחיה בת 3 חודשים.
7. בתסקיר מיום 11.7.18 ציין שירות המבחן כי בשל התפosa המלאה הנאשם ישולב בהליך טיפול רק החל מחודש אוקטובר 2018. הנאשם מסר דגימה נוספת נספפת נקייה משידי סם. שירות המבחן ציין כי הנאשם הביע כעס וחוסר אמון בשירות המבחן, ואמר כי אינו מעוניין להמתין עד אוקטובר וביקש כי יאזור דין. לאור אי הבעת הנכונות מצידו, לאור קשייו במתן אמון ורצונו לסיים את ההליך המשפטי ללא התערבות טיפולית, נמנע שירות המבחן מהמלצת בעניינו.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה צינה שה הנאשם נעדר עבר פלילי הפנטה לערכיהם המוגנים בהם פגע הנאשם כי מידת הפגיעה היא ברף הבינוני, לשיטתה מתחם העונש הולם בעבירותה בהן הורשע הנאשם נع ממסר על תנאי ועד ל-6 חודשים אשר יכול וירצז בעבודות שירות, מסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי. ב"כ המאשימה הפנטה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם ועתה להשיט על הנאשם מסר ברף הבינוני-

נמור של הנאשם, מסר על תנאי, פסילה על תנאי, התחייבות, קנס ופיצוי למATALON.

9. ב"כ הנאשם הפנה לגלו הצעיר של הנאשם, לנטיות האישיות, לקיחת האחריות, לכך שהביע נוכנות להשתלב בהליך טיפול. לדבריו הנאשם רוצה להתחיל בחיים חדשים, הוגשו המלצות ממפקדיו של הנאשם ומסמכים נוספים. ב"כ הנאשם טען כי עבירות הסמים היא ברף התחthon של הנאשם. בכך גם לדבריו הענישה על החבלה ברכב היא בדרך כלל עונשה מותנית. לאור גלו הצעיר ועל מנת לאפשר לו להשתלב בחיים האזרחיים ביקש ב"כ הנאשם לבטל את הרשותה הנאשם.

10. הנאשם הביע חרטה על מעשי. ציין כי עברו 3 שנים מאז ביצוע העבירות וכיום הוא במקום אחר. ציין את קשיי התקשרות שהוא לו מול שירות המבחן. מבקש לסיים את ההליכים בתיק. ציין כי מתכוון לפתח עסק בתחום הספרות.

דין

11. הנאשם נתן את הדין בגין שני כתבי אישום שונים, בעבירות שונות, ממועדים שונים, ולפיכך יקבע לכל אחד מהאישומים מתחם עונש הולם בנפרד.

מתחם העונש ההולם בתיק 37953-02-16

12. **הערכים החברתיים** אשר נפגעו בעבירה של חבלה בצד ברכב הם שמירה על קניינו של אדם, שמירה על תחושת בטחונו של הציבור.

13. **מידת הפגיעה בערכים המוגנים** היא ברף הבינוני. גם שהנזק לרכב הסתכם בŃיפוץ חולון פגיעות פח, נזק שਮוערך בסך של כ- 6,500 ₪, הרי שנפגעה תחושת הבטחון של המטלון אשר היה ישוב ברכב בעת שה הנאשם הכה ברכבו עם לום.

14. באשר **לנסיבות הקשורות ביצוע העבירה**,לקחתי בחשבון כי אין אינדיקציה לתוכנן מוקדם לביצוע העבירה, לא היה תחכם ביצוע העבירה. נתתי דעתך לכך שהנזק נגרם תוך שהנאשם משתמש בלום, נתתי דעתך לשווי הנזק שਮוערך בסך של כ- 6500 ₪. אממן לדברי הנאשם בפני שירות המבחן פגע ברכב המטלון לאחר שהמטلون השליך בקבוק על רכבו, אלא שلتענה זו אין כל ביטוי בכתב האישום ואף לא בטיעוני הצדדים ולפיכך לא מצאת לייחס לכך כל משקל.

15. בוחנת **מדיניות הענישה הנהוגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאים עונשים הנעים ממסר מותנה (ובמקרים חריגים הימנע מהרשעה) ועד למסר ממושך. ראו למשל:

רע"פ 15/1931 מוויסקן נ' מדינת ישראל (26.3.15), חבלה בمزיד ברכב. הנאשם ירד מאופנוו בעת עצירה ברמזור אדום, הכה וニיפץ את חלונו של נהג ברכב סמור באמצעות קסדה. כתוצאה לכך נפגע המתלון בשפטו. הנאשם נדון למאסר מוותנה של"צ קנס ופיצוי למתלון. ערעורם בעליון ובמחוז נדחו.

רע"פ 4522/13 נعيش נ' מדינת ישראל (16.7.13), המבקש הורשע בעבירות של חבלה בمزיד והחזקת סכין. המבקש היזק במזיד לשולשה כל' רכב באמצעות דקירות סכין בצדיגי הגלגלים. ביום"ש קמא גזר על המבקש 3 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית, בית משפט המחויז קיבל את ערעור המדינה והעמידה המאסר על 7 חודשים. בקשה רשות ערעור נדחתה.

עפ"ג (ת"א) 49671-07-13 אל עביד נ' מדינת ישראל (28.10.13), חבלה במזיד ברכב. המערער גرم נזק לרכב של אדם אחר באמצעות מקל ממוסמר שעה שהיה בגלוופין. המערער נדון ל-3 חודשים מאסר בפועל, הופעל מאסר מוותנה כך שירצה בסה"כ שנת מאסר בפועל וישלם פיצוי. ערעורו נדחה בהסכמה.

ת"פ (פ"ת) 16-11-16 47006 מדינת ישראל נ' יעקב. (11.1.17). חבלה במזיד ברכב. בעקבות סכטוט שחנים ניפץ הנאשם את שמשת הרכב של שכנו, הניח על מושב הנהג מدلיק פחמים והוציאו. לאחר מכן כיבת עם צינור את האש. נדון לחודשיים מאסר בפועל וענישה נלוית.

ת"פ (נתניה) 16-08-29395 מדינת ישראל נ' אילין (27.2.17), חבלה במזיד ברכב, איומים וניסיון תקיפת שוטר. הנאשם תחת השפעת אלכוהול שבר מראה של רכב, הנאשם איים על בעל הרכב (שהינו שוטר) והזדהה בשם אחר, השלים כסא לעברו ולאחר מכן השליך לעברו נרגילה שהתקפזה ושב ואימע עליו. נדון ל-6 חודשים מאסר, הופלו שני מאסרים מוותנים וכך שירצה 14 חודשים מאסר, וענישה נלוית.

ת"פ (ב"ש) 15-11-65587 מדינת ישראל נ' אל צאנע (30.3.16), איומים וחבלה במזיד ברכב. הנאשם איים שיירסו את המתלון יירוג אותו ויפגע בו, והשליך אבן על חלון הטרקטור של המתלון ושב את החלון. נדון במסגרת הסדר עונשי למאסר מוותנה, קנס ופיצוי.

ת"פ (רמלה) 15-08-53100 מדינת ישראל נ' אזרבגה (16.01.17), ניסיון תקיפה סתם וחבלה במזיד ברכב. הנאשם חבט ברכבו של המתלון וניסה להכותו דרך חלון הנהג באמצעות מתקנים עיתונים עשויים מבוץ. לרכב נגרם נזק. נגזו על הנאשם 3 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי.

ת"פ (עכו) 15-05-955 מדינת ישראל נ' שנאו (5.9.16), חבלה במזיד ברכב וניגה ללא רישון נהיגה. המתלון, שעה שהיה ברכבו ונעצר ברמזור אדום, העיר לנאים שהוא ישוב ברכבו יחד עם אחר, על האופן שבו הוא נהוג. בהמשך איתר הנאשם את הרכב המתלון בעיר והחל מניפץ את פנסי הרכב, המראות וشمשת הרכב. הנאשם נדון ל-3 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי, התחייבות, פיצוי, פסילה בפועל ופסילה על תנאי.

ת"פ (רוחובות) 15-01-38531 מדינת ישראל נ' ליאן (9.3.16), תקיפה הגורמת חבלה של ממש, איומים וחבלה במזיד ברכב. רכבו של המתלון פגע ברכב הנאשם. כתוצאה מההתאונה הנאשם נbam וניתנו נחבלו. הנאשם יצא מרכבו, הכה את המתלון באגרוף בפנוי, גرم לו חבלות בפנוי ובמצחו, בועט בכתפו בעודו ישוב ברכבו, שבר את חלון דלת הנוסע. המתלון יצא מרכב והנאים הרים אבן ורץ לכיוון המתלון כשהאבן בידו. על הנאשם נגזו מאסר מוותנה, קנס ופיצוי.

ת"פ (כ"ס) 14-05-56672 מדינת ישראל נ' קלימקוביץ (7.9.16), חבלה במזיד ברכב. הנאשם השליך אבן גדולה על רכב משטרה והחל לברוח, מרדף קצר הוביל לתפיסתו. כתוצאה מעשיו של הנאשם נופצה שמשת הרכב האחורי. נגזו על הנאשם 3 חודשים מאסר בפועל שירצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי.

ת"פ (נתניה) 14-08-37398 **מדינת ישראל נ' איפראימוב** (29.11.16) נסion גנבת רכב וחבלה במכשיר. הנאשם ניסה לגנוב קטנוע, שבר את מנעול הcidן, דרדר האופנו ונפל עמו. הוטל על הנאשם מאסר מותנה קנס ושל"צ.

ת"פ (צפת) 10-01-40537 **מדינת ישראל נ' בורקין** (2.3.11), הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במכשיר ברכב. הנאשם פגע ברכב 14 פעמים בערב אחד שעה שהיה בגילוף. התקבל תסוקיר מבחן חיובי בעניינו של הנאשם בן ה-20. הוטל על הנאשם של"צ ומאסר על תנאי.

16. לאחר שבחנתי את כל האמור לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות תיק זה נע ממאסר מותנה ועד ל- 6 חודשים בפועל.

מתחם העונש ההולם בתיק 31203-10-15

17. **הערך החברתי** אשר נפגע בעבירה של שימוש בשם לצריכה עצמית הוא הגנה מפני הנזקים הישירים והעקיפים אשר נגרמים עקב שימוש בשםים (פגיעה בשלומו ובריאותו הפיזי והנפשי של הציבור, התדרדרות עבריות רכוש ואלימות לצורך השגת הסמיים).

ראו דברי כב' הש' ברלינר בע"פ 17/07 מטיס נ' מדינת ישראל ביחס לשימוש עצמי בשם מסווג קנאבים וחישש: "אכן שם שמדובר בו בתיק הנוכחי הוא קניבוס שנוגדר כ"סם קל". לروع המזל סמיים קלים מהווים לעיתים קרובות את יריית הפתיחה להתמכרות לסמיים קשים יותר שלא לדבר על כך שגם בשימוש בהם עצמן טמונה סכנה".

18. **מידת הפגיעה בערך המוגן** היא ברף הנמוך בשים לב לכמות הסם, לסוג ולכך שהחזק לצריכה עצמות.

19. **באשר לנسبות ביצוע העבירה**, נתתי דעתך לסוג הסם (חשיש) לכמותו (כ- 0.7212 גרם), נתתי דעתך לכך שהשם נועד לצריכה עצמית.

20. בוחינת **מדיניות העונשה** מעלה כי במקרים דומים (ביקורת כמות וסוג הסם) הוטלו על נאים עונשיים הנעים ממאסר מותנה ועד לתקופות מאסר קצרות שיכול וירוצו בעבודות שירות. במקרים רבים אף נמנעו מהרשעה. ראו למשל:

רע"פ 09/8136 **פרדזב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.8.09), הנאשם הורשע בביצוע מספר עבירות של החזקת סם מסוכן לצריכה עצמית ונדון ל-8 חודשים מאסר וענישה נלוית. ערעورو נדחה.

ת"פ (י-מ) 16-04-16926 **מדינת ישראל נ' כף** (פורסם בנבו, 3.7.16), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סמיים לצריכה עצמית במשקל של 109.20 גר'. נגזרו עליו 3 חודשים מאסר וקנס.

ת"פ (ב"ש) 12-13-32753 **מדינת ישראל נ' בן אבו** (פורסם בנבו, 22.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית מסווג הרואין במשקל 0.1984 גר'. נגזרו עליו במסגרת הסדר התחייבות, והארכת מאסר מותנה שהוא תלוי ועומד כנגדו.

ת"פ (ב"ש) 11-13-6920-11-69 **מדינת ישראל נ' חזיה** (פורסם בנבו, 24.06.14), הנאשם הורשע בעבירה
עמוד 5

של החזקת סם לצריכה עצמית מסווג חשייב במשקל של 1931.20 גר'. נידון במסגרת הסדר ל מבחן והארכת 2 מאסרים מותנים, התחייבות וקנס.

ת"פ (עכו) 4864-05-11 **מדינת ישראל נ' גבריס** (פורסם ב公报, 18.1.12), הנאשם הורשע בחזקת גרם חשייב לצריכה עצמית. נדון למע"ת. עונישה נלווית. 3.99

ת"פ (ב"ש) 50810-12-12 **מדינת ישראל נ' בראונשטיין** (פורסם ב公报, 5.3.12), הנאשם בעל עבר פלילי הורשע בחזקת 0.3 גרם חשייב. בית המשפט הפעיל מאסר מותנה בן 6 חודשים שהוטל על הנאשם בתיק אחר, וגורר בנוסף מאסר מותנה.

ת"פ (עכו) 53325-11-10 **מדינת ישראל נ' יאסין** (פורסם ב公报, 6.12.11), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוון מסווג חשייב במשקל של 27.29 גר' לצריכתו העצמית. הוטל עליו של"צ.

ת"פ (ת"א) 24100-09-13 **מדינת ישראל נ' קונפורטי** (פורסם ב公报, 2.4.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוון מסווג חשייב במשקל של 14.14 גר' לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ת"פ (ראשל"צ) 41846-05-13 **מדינת ישראל נ' רובין** (פורסם ב公报, 15.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוון קנובס בדף נייר במשקל של 0.2 גר', קנובס בשקייה נילון במשקל של 5.64 גר' וצמח קנובס במשקל של 50.80 גר' נתנו זהה לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, פסילה על תנאי וקנס.

ת"פ (נת') 17184-10-12 **מדינת ישראל נ' כהן** (פורסם ב公报, 16.9.14), הנאשם הורשע בעבירה של החזקת סם מסוון לצריכה עצמית והפרעה לשוטר. הנאשם הורשע בתמי עבירות של החזקה. במועד אחד החזיק סם מסווג חשייב במשקל של 33.63 גר' ובמועד אחר החזיק חשייב במשקל של 86.15 גר' וזהה לצריכתו העצמית. נדון למאסר על תנאי, קנס וצו מב奸.

21. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לעבירה בנסיבות שלפני נוע ממאסר מותנה ועד למאסר קצר שיכל וירוצה בעבודות שירות.

ביטול הרשותה

22. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמהו, יש להרשוועו בדיון. עם זאת קיימים מקרים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשותה (ע"פ 9893/06 **לאופר ב' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עצמת פגיעהה של הרשותה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של הרשותה לאינטראס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(3) 337 נקבע כי הימנעות מהרשותה אפשרית בהចטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר ליותר בנסיבות המקרא המסוים על הרשותה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונשה האחרים, ושנית הרשותה תפגع פגעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרט כתוב ציון כב' השופט ש' לION את שיקולי השיקום, המניחים בדרך כלל את שירות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשותה, ואלה הם:

עמוד 6

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאים; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שה הנאשם עבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או הדבר בהתקנות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות הרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת הרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיומו ממצים, מקובלים עליי, כאחד הגורמים שיש להבאים בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות הרשעה".

23. הנטול לשכנע את בית המשפט **שシקווי השיקום גוברים**, מוטל על הנאשם.

24. הנאשם לא הוכיח ברמת ההוכחה הנדרשת קיומו של נזק קונקרטי אשר עלול להיגרם לו אם יורשע בדיינו ועל אף שהוא "בגיר צער", אינו פטור מהוכחת פגיעה ממשית, בתנאי להימנעות מהרשעה. ראו דברי כב' ה' שהם בرع"פ 2180/2014 **שמויאל נ' מדינת ישראל**:

"די בכר שאזכיר, כי גם בנוגע להימנעות מהרשעתו של קטין, יש להראות כי הרשעה מבילה לפגיעה מהותית וكونקרטיבית בעתידו או בשיקומו, כאמור. על אחת כמה וכמה, שדרישה זו עומדת בתקופה כאשר מדובר בבגיר, או ב"בגיר צער".

ראו גם רע"פ 3989/15 **גוזלאן נ' מדינת ישראל**.

ראו דברים שנאמרו לאחרונה על ידי בית המשפט העליון בע"פ 17/1961 **פהדי ابو אלקיים נ' מדינת ישראל** (7.3.18):

"תוספת של קטגוריה פסיקטיבית ("בגיר-צעיר"), גורעת מתוקפו של הסיווג הסטטוטורי ("קטין" מזה ו"בגיר" מזה, כשליל 18 שנה הוא קו פרש-הימים). אך לא אלמן ישראל. קיימת חובת تسפיר בטרם שליחתו למסר של הנאשם עד גיל 21; גלו ששל הנאשם יכול שיואה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40(6) לחוק העונשין, התשל"ז-1977), כמו גם בגזירת העונש המתאים (סעיף 40יא(1) לחוק).

הנה כי כן, שיקול הדעת מסור לבית המשפט לעשות כוחמתו בענישת הנאשם, להתחשב גם בגילו, אך זאת מבלי צורך בקטגוריה פסיקטיבית נוספת, שעלולה לטשטש את הקלסיפיקציה הסטטוטורית".

25. יחד עם זאת, בפסקת בית המשפט העליון ניתן למצוא גם מקרים שבהם נקבע כי יש מקום לסתות מהכל ולהימנע מהרשעתו של הנאשם, אף שלא הוכחה קיומה של פגיעה קונקרטיבית בעתידו או בתעסוקתו.

כך למשל, בע"פ 13/1946 **נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל**, שם בוטלה הרשעה של הנאשם בן 18 שנים ו- 11 חודשים בסיווע לשוד. שם נקבע בית המשפט העליון:

"הדעת נותנת שהיוטם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגוף וכל הנסיבות".

כך גם, בע"פ 111/14 **פלוני נ' מדינת ישראל**, בעבירה של סחיטה באיזומים כב' השופטת ד' ברק ארץ צינה כי גilm של הנאשם הוא אחד הטעמים "לאפשר למעורערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גילון הרשותות שלהם נקי".

26. ראו ע"פ (מחוזי מרכז) 24457-03-15 **פבל גוטמן נ' מדינת ישראל**, בית המשפט קבע כי מדובר בمعنى "**מקבילהות כוחות**":

"כל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרש פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המציגים בראשית דרכם ושהעתדים עוד לפניהם. כמו כן ככל זאת בתנאי שלמלכתיה אכן מדובר בעבירה מהסוג ומהנסיבות שמצוינות בחינת האפשרות לוותר על הרשותה מבלי שהדבר יפגע באופן חמור באינטרס הציבורי".

27. ישום המבחנים האמורים במקרה דין, מעלה כי לא ניתן להימנע מהרשותו הנאשם בדיון.

ה גם שעסוקין בנאשם צער בಗילו וה גם שעבירות הסמים הינה במדרג חמורה נמוך, עדין לא מתקיימים החריגים המצדיקים ביטול הרשותה.

28. הנאשם לא שולב בהליך טיפול, הן בשל סירובו להשתלב בהליך שהוצע לו עקב אילוציו עבודה, והן בשל תפופה מלאה של הליך טיפול אחר שהוצע ורצוינו של הנאשם לסייע את ההליך המשפטי מבלי להמתין להליך הטיפול. בסופו של יום שירות המבחן נמנע מהמלצת טיפולית בעניינו.

29. הנאשם לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי ואף לא נזק ערטילאי כתוצאה מהרשותה. הנאשם מתעתק לעבוד בתחום הספרות, תחום בו עוסק כבר עתה, ולא נתען כי הרשותה עלולה לפגוע באפשרות התעסוקה שלו.

30. בנסיבות אלו לא מצאתי כי מתקיים החריג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיידואלי על פני האינטרס הציבורי, לא שוכנעתי כי קיים פער בלתי נסבל בין עצמת הפגיעה של הרשותה הפלילית בנאשם לבין תועלתה של הרשותה לאינטרס הציבורי החברתי הכללי.

31. על כן, הרשותה הנאשם תיוותר על כנה.

שיקולים לגזירת עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם

32. לא מצאתי הצדקה לסתות לקולה או לחומרה ממתחם העונש הולם, גם לא משיקולי שיקום. כאמור בתסaurus שירות המבחן, הנאשם הביע נוכנותו להשתלב בהליך שיקומי שהוצע לו אולם התקשה בשל עבודתו. הנאשם סרב להמתין להשתלבות בקבוצה טיפולית שהותאמת לו.

33. בבואהו לגזר את עונשו של הנאשם בגין מתחם העונש הולם, לחייב בחשבו את השיקולים הבאים:

- Zakfati lozchoto shel naeshem at haovda shebchor lekhat achriot vlohadot b'miyosha lo.
- Zakfati lozchoto shel naeshem at hiyoto nedur ubar plili.
- Lekhati b'chshbon at gilo ha'atzir shel naeshem, kiyom ban 21, be'ut biz'ou ha'ubeirot hoo ba 18. "Bgeir ze'ir".
- Lekhati b'chshbon at nisivotoi ha'aisiot shel naeshem kifi shporuto batsekiri shiorot mabhan vbetuoni.

ההגנה.

לקחתי בחשבון את האמור במכتب המליצה מפקדו של הנאשם, את השיפור שהל בתפקידו וכי ביום הוא מבין את המסרת הצבאית, חיל מושמע, אחראי, אהוב על חבריו ומבצע את תפקידו כספר בצורה הטובה ביותר.

לקחתי בחשבון את חלוף הזמן מביצוע העבירות, חלפו למעלה מ-3 שנים.

לקחתי בחשבון כי הבדיקות האחרונות שמסר בשירות המבחן יצאו נקיות משרידי סם.

לקחתי בחשבון את שיקול הרתעת היחיד והרביסבגדרו של המתחכם.

לקחתי בחשבון את עמדת שירות המבחן אשר נמנע מהמליצה טיפולית.

34. לאחר שלקחתי בחשבון כל אלה, מצאתי הצדקה לגזר את עונשו של הנאשם ברף התחתון של מתחם העונש ההולם.

עונשו של הנאשם

. 35. לאור כל האמור מצאתי לנכון ולמידתי לגזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מטילה על הנאשם חודש מאסר וזאת על תנאי למשך שנתיים לבל יעbor עבירה בנגד לפקודת הסמים המסוכנים.

ב. אני מטילה על הנאשם 3 חודשים מאסר וזאת על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעbor עבירה של חבלה בძיז רכב.

ג. פסילה מלאהציך ומלךבל רישון נהיגה לתקופה של 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים שהנאים לא יעbor עבירה בנגד לפקודת הסמים המסוכנים.

ד. הנאשם יחתום על התcheinות כספית בסך 3,000 ₪ להימנע במשך 3 שנים מהיום מביצוע העבירות בהן הורשע או כל עבירת רכוש. ההתחייבות תחתם במציאות בית משפט עוד היום. לא יחתום הנאשם כאמור, יאסר למשך 15 ימים.

ה. פיצוי בסך 5000 שח אשר ישולם לרон קין, ע"ת 1 בתיק 16-02-37953. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים חודשיים רצופים ושווים. תשלום ראשון לא יאוחר מיום 18.11.20.

כל שיש מוצגים יושמדו.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' תשרי תשע"ט, 12 ספטמבר 2018, במעמד הצדדים.